

Men regeringen kan ikke tilslutte sig forslagsstillerens model for en handleplan, sådan som den er beskrevet i beslutningsforslag nr. B 57. For sagen er jo, at mange af de problemer, der indgår i handleplanen, er vi i fuld gang med at løse.

Kl. 10.55

Jeg vil gerne slå fast, at løsningen af hjemløseproblematikken ikke handler om, hvorvidt vi ratificerer den reviderede socialpagt eller ej. De forpligtelser, der ligger i socialpagtens artikel 31, opfylder vi allerede, og jeg vender senere tilbage til de forpligtelser, som er omhandlet i artiklen.

For regeringen handler det om, at vi aktivt sætter ind med en række initiativer for at bekæmpe hjemløses problemer – at vi handler. Hjemløse er mennesker, som har mange sammensatte problemer. Hjemløses boligproblem er ofte et symptom på andre alvorlige problemer. Hjemløse med misbrug og en sindslidelse vil ofte være ude af stand til at bevare en varig bolig, hvis ikke de får hjælp og støtte til at løse de andre problemer, der gør sig gældende. Så regeringens tilgang til at løse hjemløseproblemet er derfor at sætte ind med en lang række af forskellige initiativer, der afhjælper de problemer, som hjemløse måtte have.

Vi har allerede i dag en lovgivning i Danmark, der sikrer, at ingen skal stå uden tag over hovedet i en akut situation. Herberg er kun en midlertidig løsning, og naturligvis skal hjemløse på sigt have mulighed for at blive tilbudt en varig bolig, og det arbejder vi også på og har gjort i flere år.

Vi begyndte med boligaftalen for 2002. Den har betydet, at antallet af opførte støttede boliger er steget markant i perioden 2001-2004. Alene i 2002 var stigningen rent faktisk på 95 pct. i forhold til gennemsnittet de forrige år.

Vi fortsætter linjen med boligaftalen for 2006, hvor vi forventer en fortsat høj stigningstakt i antallet af tilsagn til det almene byggeri. Vi har også sat en række initiativer i værk, der skal gøre de nyopførte boliger billigere, bl.a. ved at indføre maksimumsbeløb for, hvor højt et byggeris anskaffelsessum må være.

Forslagsstillerne peger på, at der er mangel på boliger, som imødekommer de særlige behov for mennesker uden netværk. Det er vi jo også i fuld gang med at løse. Vi har forlænget forsøgsordningen med »skæve« huse og har afsat yderligere 40 mio. kr. til at etablere flere »skæve« huse frem til 2008.

Så sent som i juli sidste år var forslagsstillerne selv med til at indføre en ordning med udslningsboliger til udsatte grupper. Udslningsboligerne skal netop tilbydes mennesker, der har brug for særlige vilkår og hjælp i en overgangsperiode, så de bedre kan blive udslet fra et forsorghjem til det almindelige boligmarked. Regeringen har også forbedret indsatsen på værestederne og støttet oprettelsen af flere nye væresteder for de mest udsatte. Og i dag har vi så netop behandlet lovforslaget om støtte- og kontaktpersonordningen, som også er et godt tilbud.

Forslagsstillerne mener også, at der mangler behandlingstilbud til misbrugere, så de kan komme i behandling i rette tid. Det er jeg helt uforstående over for, set i lyset af at vi jo netop har fået indført behandlingsgarantier både på stofmisbrugs- og alkoholområdet. Det er noget af det, der netop er blevet understreget som noget, der har været en succes.

Nogle af de problemer, som også bliver nævnt, er der i forvejen taget højde for med kommunalreformen. Det gælder bl.a. det, at personer hurtigt skal hjælpes videre fra de amtskommunale boformer.

Som jeg også nævnte under den tidligere debat: Når kommunerne med kommunalreformen får hele finansierings- og myndighedsansvaret, vil det netop give kommunerne incitament til at sørge for, at udsatte borgere kan flytte fra forsorghjemmene til en midlertidig eller varig bolig. Det vil gøre det nemmere for kommunerne at tænke i forebyggelse for de hjemløse, når kommunerne har hele ansvaret for den sociale indsats.

Vi er også enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt at være opmærksom på, hvordan man kan styrke indsatsen for borgere i risikogruppen, for at de kan bevare kontakten til arbejdsmarkedet. Der har vi i fællesskab i satspuljeaftalen afsat 40 mio. kr. til en særlig indsats under overskriften social aktivering.

Regeringen har efter aftale med Dansk Folkeparti i finansloven for 2005 afsat 50 mio. kr. om året frem til 2008 til en særlig indsats over for udsatte grupper, heraf går de 25 mio. kr. i 4 år til forsøg med gældslempelse for kontanthjælpsmodtagere, der kommer i beskæftigelse.

Så nævner forslagsstillerne det markante fald i antallet af sengepladser i psykiatrien som et problem. Her synes jeg, man glemmer, at psykiatrien er blevet decentraliseret, og at der er sket en massiv udbygning af distriktspsykiatrien og